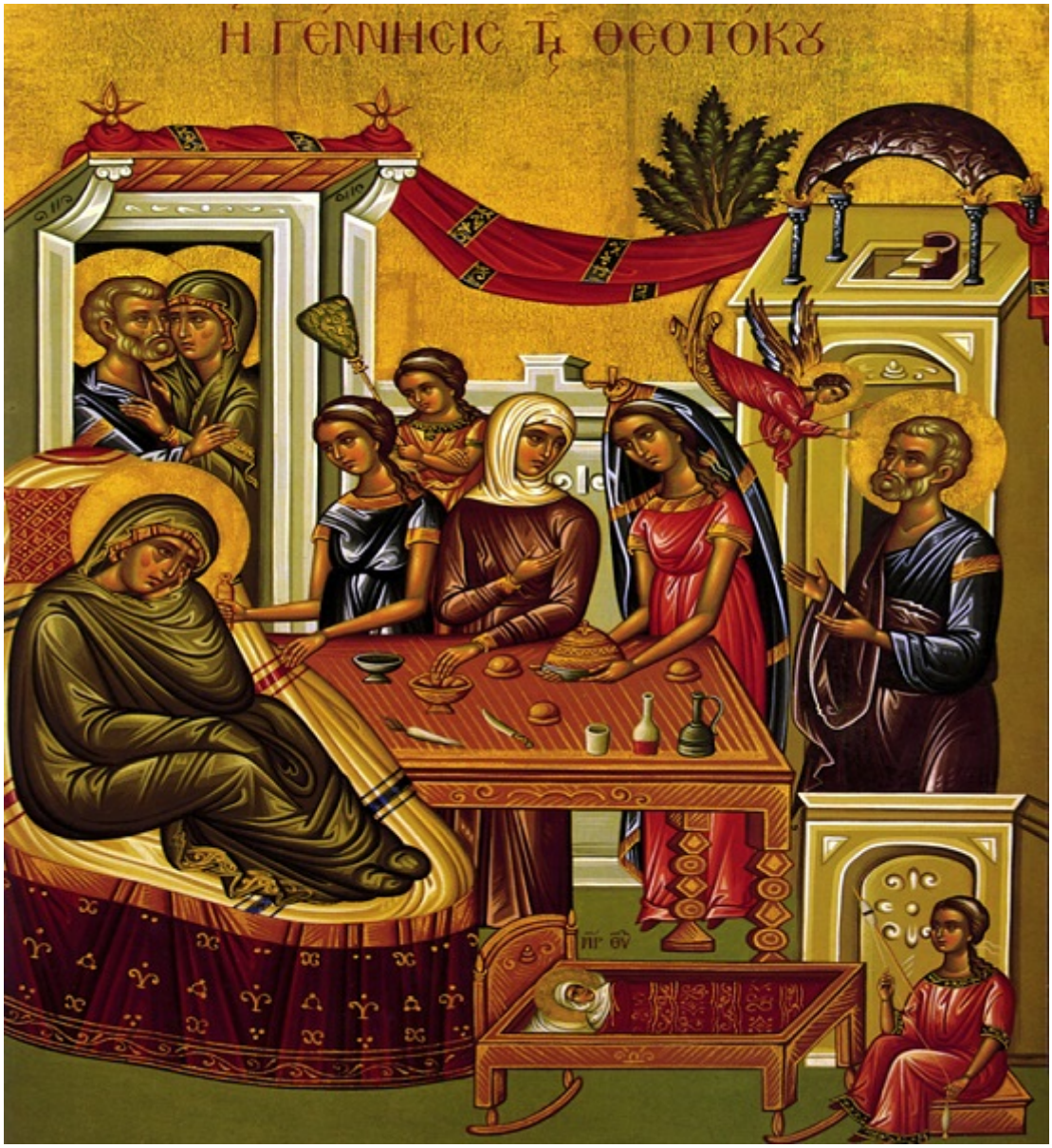
8 Σεπτεμβρίου 2017

Εγκώμιον στη Γέννηση της Θεοτόκου (Άγιος Νεόφυτος ο Ἐγκλειστος)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

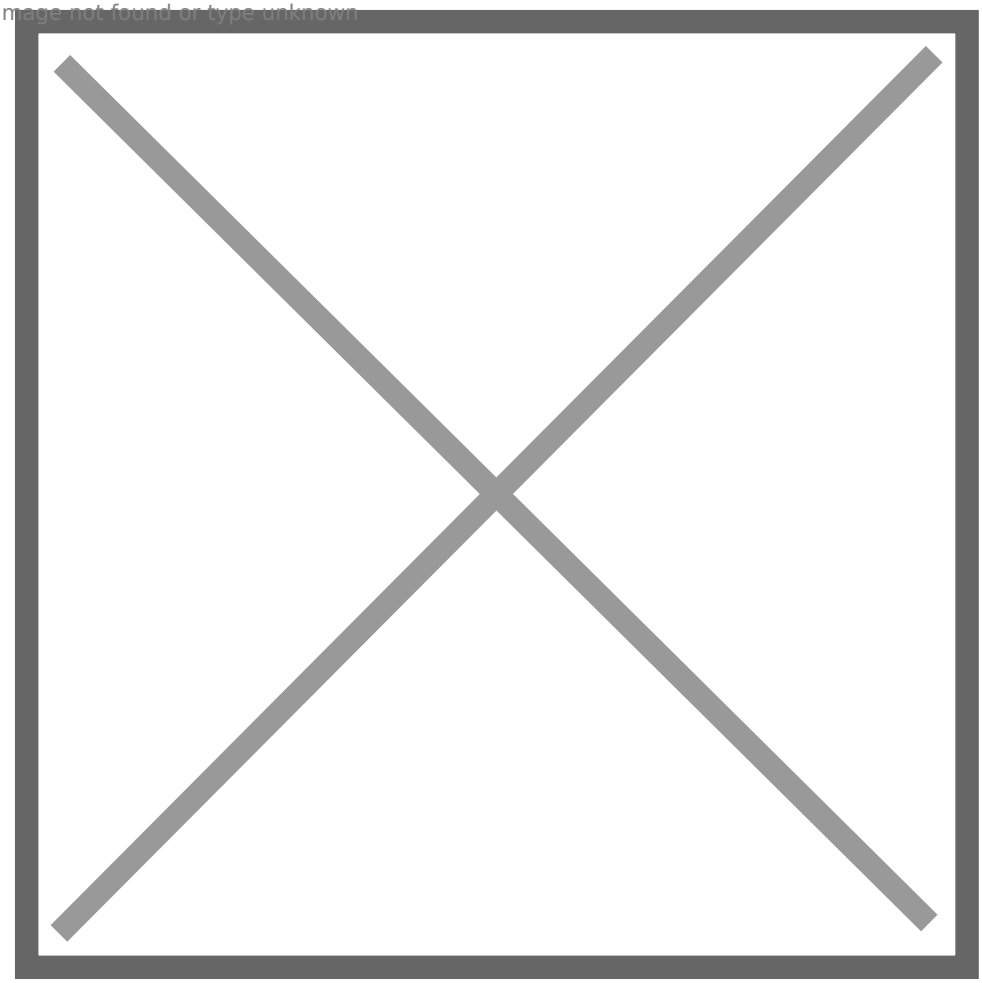
Ευλόγησον, πάτερ,

Το ότι αρχή κάθε καρπού είναι το άνθος είναι πολύ γνωστό. Το ότι η αρχή της σωτηρίας μας είναι η θεόσδοτη και αποφασισμένη από τον Θεό γέννηση της Αχράντου και Παναμώμου Μαρίας της Αειπαρθένου, και αυτό είναι φανερό. Αυτή τη γέννηση τιμώντες σήμερα, την εορτάζουμε ως πολύ σημαντική. Διότι για να ευλογηθεί όλος ο χρόνος από αυτήν, γεννήθηκε αυτόν τον μήνα, που είναι ο πρώτος του εκκλησιαστικού έτους, και κοιμήθηκε ύπνον αθανασίας τον τελευταίο

μήνα ώστε τους ενδιάμεσους δέκα μήνες να τους ευλογήσει με τη Γέννηση και την ζωηφόρο Κοίμησή της. Για την Κοίμηση δεν θα μιλήσουμε τώρα αλλά όταν φθάσει ο κατάλληλος καιρός. Τώρα για τη Γέννησή της θα αναφερθούμε με συντομία και θα πούμε τόσα γι’ αυτήν, όσα η χάρη της θα μας εμπνεύσει.

Γονείς αυτής της θεόπαιδος ήσαν ο Ιωακείμ και η Άννα, καταγόμενοι από το βασιλικό γένος του Δαβίδ, από τη φυλή του Ιούδα, που φύλλασαν το νόμο και τηρούσαν με ακρίβεια τις εντολές· ήταν πολύ πλούσιοι στα χρήματα, πλουσιώτεροι στην κατά Θεόν αρετή, φτωχοί όμως σε παιδιά λόγω της στειρότητας της μακαρίας Άννας. Γι’ αυτό και περιφρονούνταν πολλές φορές από τους Ισραηλίτες, και οι ιερείς δεν εδέχοντο τις διπλές προσφορές τους στο Θεό, αλλά χωρίς ντροπή τους χλεύαζαν επειδή δεν είχαν απογόνους.

Image not found or type unknown

Για το λόγο αυτό ο δίκαιος Ιωακείμ, θλιμμένος και αποκομμένος από κάθε ανθρώπινη συναναστροφή, απομακρύνεται στην έρημο όπου νήστεψε σαράντα ημέρες. Με δάκρυα και νηστεία παρακαλούσε τον Κύριο λέγοντας: «Απάλλαξέ με, Κύριε, απάλλαξέ με από τη ντροπή και την περιφρόνηση και αξίωσέ με να αποκτήσω τέκνο και εγώ πάλι θα το προσφέρω Δέσποτα στην αγαθότητά σου». Με αυτό τον τρόπο ο δίκαιος αφού ικέτευσε την θεία αγάπη, κέρδισε αυτό που

ποθούσε. Όπως λέει η Γραφή «φώναξαν δυνατά οι δίκαιοι και ο Κύριος τους άκουσε». Έτσι άκουσε γρήγορα και αυτόν, ο πολυεύσπλαχνος Κύριος, για να πραγματοποιηθεί από τον απόγονό του το προαιωνίως προορισμένο απόκρυφο μυστήριο. Γι' αυτό, αφού απεστάλη αγγελος Θεού στον Ιωακείμ, του είπε ότι «εισάκουσε ο Κύριος τη δέησή σου» και θα συλλάβει η Άννα η γυναίκα σου και σε όλη την οικουμένη θα γίνει γνωστό το παιδί σου.

Η δε δίκαιη Άννα στον κήπο της, έκλαιε σπαρακτικά για δύο λόγους, για την αναχώρηση του άνδρα της και για την ατεκνία της. Έλεγε, «ότι δεν μοιάζω ούτε στα πτηνά του ουρανού, γιατί αυτά δεν είναι άτεκνα μπροστά στον Θεό, ούτε στα ζώα της γης, ούτε στα ψάρια, αφού δεν έχω να του προσφέρω απόγονο. Αλλά εάν, Κύριε και Θεέ μου, επιτρέψεις να μου δοθεί «καρπός κοιλίας», αυτόν θα τον προσφέρω πάλι σε σένα».

Ενώ με δάκρυα έλεγε αυτά στον Θεό, δέχεται ομοίως και αυτή από θείο άγγελο τη χαρμόσυνη είδηση για τη γέννηση παιδιού. Όταν ο άνδρας επέστρεψε από την έρημο θυσίασε πάρα πολλά ζώα και πρόσφερε γεύμα πλούσιο και άφθονο σε όλο το λαό. Η δε Άννα, αφού ελευθερώθηκε από τον Δημιουργό της κτίσεως από τη στειρότητα, κυοφορεί την θεόπαιδα Μαρία, την οποίαν γέννησε σαν σήμερα, την αρχή της σωτηρίας μας, την αγνή Μητέρα του Θεού Λόγου, την αρχή της ανακαινίσεως της φύσεώς μας, που καταστράφηκε και αφανίστηκε από την παράβαση της θείας εντολής. Και σύμφωνα με τον θείο λόγο, όπως ζυμώθηκε με λίγο προζύμι όλο το αλεύρι, έτσι και εδώ με αυτή τη θεόπλαστη και πεντακάθαρη ζύμη, δηλ. την Θεοτόκο, όλο το χαλασμένο αλεύρι της φύσεώς μας το ανέπλασε ο Δημιουργός και το έκανε καινούριο. Αυτό δε είναι το παράδοξο θαύμα, που μας εκπλήσσει, ότι με αυτήν την ολοκάθαρη ζύμη ένωσε τον εαυτόν του με τρόπο ανέκφραστο ο υπερκάθαρος αρτοποιός, δηλ. ο Χριστός, και αφού πήρε ένα μικρό μέρος απ' αυτήν, με θαυμαστό τρόπο διαμόρφωσε όλη τη φύση μας. Γι' αυτό και έλεγε: «Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής» και «Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής· όποιος με τρώει δεν θα πεινάσει» και τα υπόλοιπα.

Οι θεόφρονες γονείς της πάναγνης θεόπαιδος, εκπληρώνοντας την υπόσχεση, την προσφέρουν μετά από τρία χρόνια στον Θεό, στα άγια των αγίων με τη συνοδεία παρθένων και αναμμένων λαμπάδων· και έτσι εκπληρώνεται ο ψαλμός «θα προσαχθούν στο βασιλέα» Θεό «οι παρθένες που την ακολουθούν» και «θα οδηγηθούν στο ναό του βασιλέα», δηλ. του Σολομώντα, και το «άκουσε θυγατέρα, τις συμβουλές μου και δες και ξέχασε τελείως το λαό σου και το πατρικό σου σπίτι, ώστε ο βασιλέας της δόξης Χριστός θα επιθυμήσει την ωραιότητά σου», το οποίο πραγματοποιήθηκε. Και αυτή ξέχασε το λαό και το πατρικό της σπίτι κατοικώντας στο ναό του Κυρίου και στα άγια των αγίων. Εκεί όπου ο αρχιερέας

πήγαινε μια φορά το χρόνο, κόρη παρθένος έμενε καθημερινά, για να εκπληρωθεί η Γραφή.

Εμείς δεν είναι ανάγκη να μιλήσουμε για την είσοδο της Παρθένου εις τα άγια των αγίων τώρα, αλλά όταν φθάσει ο καιρός εκείνης της εορτής. Τότε θα πούμε ό,τι μας φωτίσει ο Θεός και η θεόπαιδα Μαριάμ. Τώρα πρέπει να αναφερθούμε με συντομία στη θεόσδοτη Γέννησή της και αφού τη χαιρετίσουμε κατάλληλα, ως νέα και καθαρή βασίλισσα, να τελειώσουμε το λόγο, γιατί δεν επιθυμούμε να μακρυγορούμε αλλά να μιλούμε συνοπτικά, κατανοητά και απλά, ώστε και το γεγονός να αναφέρεται, και οι ακροατές να είναι νηφάλιοι, χωρίς να καταλαμβάνονται από ραθυμία, αλλά να παρακολουθούν με ενδιαφέρον το λόγο.

Χαίρε, θεοστεφανομένη Δέσποινα του κόσμου, παρθένε κόρη πανάμωμε, η οποία εκλέχθηκες προαιωνίως από τον Θεό, ως κατοικία του Λόγου, θεοχαρίτωτε, και σήμερα αφού γεννήθηκες φανέρωσες τους καρπούς της αθάνατης ζωής και τη συμφιλίωση του κόσμου με τον Θεό.

Χαίρε, Δέσποινα, η δύναμη των επιγείων βασιλισσών. Επειδή επρόκειτο να γίνεις μητέρα του Θεού των αγγέλων, θείος άγγελος ανέφερε όλα όσα σε αφορούσαν. Γι’ αυτό και ο πατέρας που σε γέννησε και η μητέρα που σε κυοφόρησε δέχθηκαν την χαρούμενη είδηση για σένα από άγιο άγγελο. Και όταν κατοικούσες στα άγια των αγίων πράγματι έπαιρνες τροφή από θείο άγγελο όπως σού άξιζε.

Χαίρε, αγνή Παρθένε, το κλειδί της παρθενίας, η δόξα των παρθένων, το τείχος «της Εκκλησίας του Θεού», «η αρχή και το τέλος» της σωτηρίας μας και ο θείος θησαυρός, ο πολυτιμότερος από όλο το χρυσάφι του κόσμου.

Χαίρε, Θεοτόκε παρθένε, η νύμφη του Πατέρα, η μητέρα του Υιού και η ολόφωτη κατοικία του Αγίου Πνεύματος.

Χαίρε, πανάχραντε αγνή Παρθένε Θεοτόκε, η έμψυχη κατοικία της αχώριστης Τριάδος, η αγία περιστερά, το καθαρώτατο τρυγόνι, το ωραίο χελιδόνι που προαναγγέλει την άνοιξη, το γλυκόλαλο αηδόνι, που τραγουδά για μας τις σωτήριες δεήσεις, και γενικά η αιτία όλων των αγαθών.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, η έμψυχη πόλη, το θεϊκό παλάτι του βασιλέα της δόξης, ο μεγάλος και ψηλός θρόνος Του, η κλίνη και η τράπεζα του βασιλέα των ουρανών.

Χαίρε, Παρθένε αγνή, το απόρθητο φρούριο που απομακρύνει τους εχθρούς, το καταφύγιο των πιστών, και η χαρά όσων σε εμπιστεύονται, πανύμνητε.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, ο τόπος που χώρεσε τον αχώρητο, η χαρά όσων

κατοικούν στη γη, η ευφροσύνη των αγγέλων, η ελπίδα των ανθρώπων, η ουράνια θύρα των πιστών, ο έμψυχος ολόφωτος ουρανός της κατοικίας του Θεού.

Χαίρε, αγνή Παρθένε και Μητέρα, ο θάλαμος της άνω βασιλείας, ο έπαινος της επίγειας βασιλείας, ο θείος πλούτος του ουρανού και της γης.

Χαίρε, Θεοτόκε Παρθένε, η αιτία της χαράς μας, που δέχθηκες το «χαίρε» από τον άγγελο και συνέλαβες και γέννησες το ένα από τα πρόσωπα της Αγίας Τριάδος, και έγινες αιτία της ατελείωτης χαράς που εξαφάνισε ολοκληρωτικά τη λύπη της προμήτορος Εύας.

Τώρα αφού άκουσες και αυτό το τελευταίο «χαίρε», πεντακάθαρη Κόρη, «παρακάλεσε γρήγορα» θεοχαρίτωτε, για όλους εμάς που τιμούμε τη σεπτή γέννησή σου, για να απολαύσουμε τα αιώνια αγαθά με τη χάρη και φιλανθρωπία του τρισαγίου Θεού, στον οποίον ανήκει η δόξα και η δύναμη τώρα και πάντοτε και στους ατελεύτητους αιώνες. Αμήν.